

end 12,512,000 Kr. i disse 4 Aar, nemlig for 1896—97: 2,230,000 Kr., 1897—98: 2,704,000 Kr., 1898—99: 4,578,000 Kr. og i 1899—1900: 3,000,000 Kr. Ogsaa i Aar foreslaas der betydelige Beløb dertil, som jeg senere skal komme til. Hvorfor har det nu været rigtig at bevilge disse Penge? Jo, navnlig fordi vi paa flere af disse Omraader indtil da stode rent i Stampe. I Provisorietiden gjordes der ingenting for vort Havnevæsen. Da havde man travlt med at øse Penge ud til andre Ting. Heller ikke for vort Jærnbanevæsen blev der gjort noget. Medens vi i de omtalte 4 Aar have anskaffet 147 Lokomotiver — for at nævne en enkelt Post — anskaffede man i Provisorietidens 10 Aar kun 72 Lokomotiver, altsaa ikke engang Halvdelen og deraf var de fleste nogle smaa Rangerlokomotiver. Og som det er gaaet med Lokomotiverne, gik det ogsaa med Personvogne og Godsvogne, saaledes, at da Provisorietiden havde Ende og navnlig ved 1895, da Venstrereformpartiet blev det største Parti, stode Banerne saaledes, at vi vare kørte næsten helt i Staa og havde faaet anskaffet saa godt som intet eller i alt Fald ganske lidt. Trafikken steg meget stærkt, og man maatte leje sig frem og faa Materiel f. Eks. fra Tyskland, men det kunde kun lidt gavne Banerne, at der havde været Penge, naar de vare blevne brugte til noget andet. Nu have vi, som sagt, faaet 147 Lokomotiver, mellem 2 og 300 Personvogne og 1200 Godsvogne, og det i de 4 Aar alene. Nu foreslaas der yderligere 4,857,000 Kr., og deraf de 3,952,000 til 30 ny Lokomotiver, 51 Personvogne, 10 Postvogne, 25 Bagagevogne og 400 Godsvogne. Dette har været nødvendigt, fordi Fortiden har forsømt dette Omraade saa vel som Havnevæsenet, lige som der ikke er sørget for tilstrækkelige Dampfærger til at besørge Trafikken. Derfor har det været nødvendigt at bevilge mange Penge paa dette Omraade, men det vil jo ikke vedblive at være nødvendigt. Det er jo ikke saaledes, at man stadig skal anskaffe ny Dampfærger og anlægge ny Havne uafsladelig. Det er min Overbevisning, at man meget godt af dette Overskud af en halv Snes Millioner Kr. kunde yde omtrent 5 Millioner Kr. til Skattelettelse. Derved vilde man naa at faa en meget kraftig Opfordring til Besparelser ogsaa for Statskassen og under vort Arbejde her; thi det er en Kendsgerning, at selv om Folk er aldrig saa dydige, naar der skal spares, saa sparer den Mand bedst, som ved, at der er Ebbe i hans Pung, og lige-

saadan gaar det os her inde, thi vi ere jo ikke lavede af synderlig andet. Her end vore Medmennesker ude i Landet, og naar vi mærke, at der ikke flyder saa mange Penge ind i Statskassen, faa vi derved en kraftig Opfordring til at spare.

Jeg tror som sagt, der kunde blive Skattelettelse for et saadant Beløb som det nævnte, men det har man fra Ministeriets Side stadig modsat sig. Ministeriet har stadig sagt, vi skulle have Kompensation, vi skulle have det samme ind igen paa en anden Maade; vi kunne lægge om paa Skatterne, men give Skatteyderne Lettelse vilde Ministeriet ikke gaa med til. Derved har Ministeriet i Virkeligheden lagt en stærk Hindring i Vejen for Skattelovens Gennemførelse. Jeg sagde straks, da vi fik Skattelovene forelagte her, at det vilde være fornuftigt ikke at koble dem sammen, som den daværende Regering ønskede det; thi jeg troede, at en saadan Sammenkobling vilde føre til, at Modstanderne saavel af den ene som af den anden Lov vilde samles og i sluttet Trop søge at faa det hele ødelagt, eller at i al Fald Vanskelighederne ved de forskellige Love vilde taarne sig op, saa at vi vanskeligt vilde kunne faa noget ført igennem. Vi har nu i omtrent en Menneskealder forhandlet om Toldloven uden at faa noget ud af den, og alle de Vanskeligheder ved Brændevinsskatten, som man fra Regeringens Side holder stærkt paa, ville blive slæbte med, naar Lovene sammenkobles; paa den Maade faar man Vanskeligheder baade i Pose og i Sæk og faar maaske slet intet ud af disse Love. Jeg anser derfor denne Sammenkobling for meget uheldig, men Ministeriet holder jo paa den som noget, det specielt har arvet fra sin Forgænger, og som det derfor bør holde paa til det yderste. Jeg tror, det er en stor Fejl, og jeg tror, at det i Længden kan blive en politisk Fejl for Ministeriet, men det rører ikke os saa stærkt. Jeg tror, der er god Grund til at tage disse Skattelove for sig og søge at faa dem ført igennem, navnlig fordi Landboerne, saaledes som vort direkte Skattevæsen er ordnet, med Rette føle sig forurettede, thi de føle, at Skatterne ere lignede meget uretfærdigt paa dem. De Lettelser, som de kunne faa gennem disse direkte Skattelove, ere ikke store; vi have heller ikke nogen Sunde paa vor Side sagt, at de ere store, men her faar man for første Gang begyndt en retfærdig Fordelingsmaade, og derfor stillede vi os saa velvilligt, som vi gjorde, over for disse Forslag, da de bleve forelagte. Det